

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 38Csp/21/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120215666
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Linda Anovčinová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2020:6120215666.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou Mgr. Lindou Anovčinovou v právnej veci sporu žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: O. Č., J.. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. U. XXXX/X, Y., zastúpený: JUDr. Michal Ellinger, advokát, so sídlom Wolkrova 41, Bratislava, IČO: 43 317 511, o zaplatenie 2.771,41 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalobu zamietá.

II. Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 17.01.2020 v rámci upomínacieho konania domáhal zaplatenia sumy 2.771,41 Eur s úrokom z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 2.096,13 Eur od 25.06.2019 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania.

2. Žalobca uviedol, že uzavrel dňa 24.06.2019 Zmluvu o postúpení pohľadávok, postupcom pohľadávky bola Slovenská sporiteľňa a.s. a žalobca bol postupníkom. Právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovanými dňa 20.02.2012 Zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, ktorej súčasťou sú všeobecné obchodné podmienky (v skratke VOP), na základe ktorej boli žalovaným poskytnuté peňažné prostriedky s dohodnutými podmienkami, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo VOP. Žalobca zastával názor, že Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 až § 507 Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, resp. zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa Zmluvy. Ku dňu postúpenia pohľadávky pohľadávka bola vo výške 2.771,41 Eur, z toho istina 2.096,13 Eur, riadny úrok 503,94 Eur, úrok z omeškania 143,17 Eur a poplatkov 28,17 Eur. Žalovaný po postúpení pohľadávky nevykonal žiadne úhrady. U nároku na úrok z omeškania žalobca odkázal na ustanovenie § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, keď si ho uplatnil od 25.06.2019, t. j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky. Žalobca k žalobe pripojil Zmluvu o splátkovom úvere, všeobecné obchodné podmienky, obchodné podmienky pre poskytovanie úverov a povolených prečerpaní, oznámenie o postúpení pohľadávky, zmluvu o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE, príloha k zmluve o postúpení pohľadávok, sadzobník poplatkov a náhrad, výzvu zo dňa 26.03.2019, výpis z úveru, oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 29.06.2019, pokus o zmier zo dňa 22.11.2019, podací hárok.

3. Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 12.02.2020 platobný rozkaz sp.zn. 31Up/107/2020, proti ktorému podal včas žalovaný odpor s vecným odôvodnením, a preto bola vec postúpená Okresnému súdu Trnava podľa § 14 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a doplnení niektorých zákonov, nakoľko bol súdu v zákonnej lehote doručený návrh na pokračovanie v konaní na príslušnom súde.

4. Žalovaný v odpore nepoprel, že mu zo strany právneho predchodcu žalobcu bol poskytnutý úver vo výške 5.000,- Eur a pripustil, že z jeho strany dochádzalo aj k omeškaniu s platením niektorých splátok. Namietal, že v zmysle zmluvy mal právnemu predchodcovi žalobcu uhradiť sumu 8.439,56 Eur, pričom ale uhradil sumu 8.909,43 Eur. v zmluve bol dohodnutý úrok vo výške 16,90%, ktorý žalovaný ale považuje za neprimeraný, keďže v rozhodnom období bola priemerná úroková sadzba 10,90%. Pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 OZ a neprijateľnosť podľa § 53 OZ považuje žalovaný uvedené ustanovenie zmluvy týkajúce sa úroku za absolútne neplatné. Ďalej argumentoval tým, že úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, keďže zmluva neobsahuje všetky náležitosti v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. Absentuje údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Namietal aj poplatky a upomienky, keďže predstavujú plnenia, ktoré nie sú v záujme spotrebiteľa a ako také predstavujú neprijateľnú zmluvnú podmienku. Neprijateľnou zmluvnou podmienkou je aj podmienka, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa. Žalovaný taktiež nesúhlasil so spôsobom započítavania jednotlivých splátok zo strany právneho predchodcu žalobcu na upomienky, ktoré mohol započítať na istinu a úrok z úveru.

5. Žalobca vo vyjadrení k odporu uviedol, že Zmluva o splátkovom úvere spĺňa všetky náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. a spotrebiteľ bol zrozumiteľne informovaný o tom kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosti, ktoré mu vyplývajú zo zmluvy. Zo zmluvy je zrejmé, že žalovanému bol poskytnutý úver v sume 5 000,- Eur, ktorý sa zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach po 121,37 Eur, v celkovom počte 72 splátok splatných v zmysle VOP. V zmluve je ďalej uvedené, že úroková sadzba je vo výške 16,90 % ročne, ročná percentuálna miera nákladov je vo výške 20,90 % a priemerná RPMN je vo výške 18,77 %. Výška úrokovej sadzby bola, podľa názoru žalobcu, v plnom súlade s vtedy platnou právnou úpravou. Žalobca ďalej poukázal na to, že v zmysle čl. III. bod 3. Zmluvy žalovaný svojím vlastnoručným podpisom na Zmluve potvrdil, že sa pred uzatvorením Zmluvy oboznámil so VOP a so Sadzobníkom, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať. Dňa 24.06.2019 pôvodný veriteľ postúpil na žalobcu pohľadávku v celkovej výške 2 771,41 Eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 2.096,13 Eur, z poplatkov vo výške 28,17 EUR, z riadneho úroku vo výške 503,94 EUR, zo zmluvného úroku z omeškania vo výške 0,64 Eur a zo zákonného úroku z omeškania vo výške 142,53 Eur v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok. Žalovaný z poskytnutého úveru uhradil za obdobie od 20.03.2012 do 20.02.2018 sumu v celkovej výške 8.690,50 Eur, keď z úhrad žalovaného bola na istinu započítaná suma vo výške 2 903,87 EUR, na poplatky bola započítaná suma vo výške 1.680,47 EUR, na riadny úrok bola započítaná suma vo výške 4.086,04 Eur a na zmluvný úrok z omeškania bola započítaná suma vo výške 20,12 Eur. Istina tak predstavuje rozdiel medzi čerpanou sumou a úhradami žalovaného započítanými na istinu (5.000,- Eur - 2.903,87 Eur = 2.096,13 Eur). Poplatky v celkovej výške 1 708,64 Eur predstavujú poplatok za poistenie k úveru 299,73 Eur, poplatok za poistenie úveru 2,99 Eur, poplatok za správu úveru 44,85 Eur, poplatok za upomienku 650,- Eur, spracovateľský poplatok 119,- Eur, zmluvná pokuta za omeškanie 811,- Eur. Z úhrad žalovaného bola na poplatky započítaná suma vo výške 1.680,47 Eur, a tak boli na žalobcu postúpené poplatky spolu vo výške 28,17 Eur. Z platobnej histórie vyplýva výška riadneho úroku 4.589,98 Eur, pričom z úhrad žalovaného bola na riadny úrok započítaná suma vo výške 4.86,04 Eur, a preto neuhradený riadny úrok predstavuje sumu vo výške 503,94 Eur. Zmluvný úrok z omeškania uplatnený žalobcom vo výške 0,64 Eur predstavuje rozdiel predpisu zmluvného úroku z omeškania vo výške 20,76 Eur a úhrad žalovaného, ktoré boli na zmluvný úrok z omeškania započítané vo výške 20,12 Eur. Na zákonný úrok z omeškania vo výške 142,53 Eur nebola z úrad žalovaného započítaná žiadna suma.

6. Žalovaný v duplike zotrval na svojich predchádzajúcich tvrdeniach a nárok žalobcu považuje za nedôvodný. Zdôraznil, že poplatky za upomienky sú v rozpore s dobrými mravmi, pretože je možné ich považovať za zmluvnú pokutu. Zopakoval, že zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky v neprospech spotrebiteľa. Predovšetkým neprimerane vysoké sankcie napr. v podobe upomienok ako aj spracovateľský poplatok a podobne. Ďalej namietal skutočnosť, že právny predchodca žalobcu

započítaval čiastočné úhrady splátok najprv na poplatky a nie na istinu, čo spôsobilo, že aj napriek úhradám nedošlo k splateniu istiny.

7. Žalobca vo vyjadrení k duplike žalovaného argumentoval tým, že poplatky a náklady, ktoré žalovaný namieta, predstavujú cenu úveru, t.j. ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny (§ 53 ods. 1 OZ). Všetky poplatky a náklady súvisiace s úverom boli dohodnuté v zmluve (viď. čl. II). Žalobca ďalej uviedol, že žalovaný sa poskytnutý úver zaviazal splácať pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 121,37 Eur. Poradie započítavania platieb je pre dlžníka, ktorý si riadne a včas plní svoje povinnosti plynúce zo zmluvnej dokumentácie, irelevantné - splatenie úveru má rozvrhnuté na presný počet splátok s určitou výškou, kedy na úplnom konci úverového vzťahu pri zachovaní riadneho a včasného splácania je na jeho strane dlh s nulovou hodnotou. V prípade riadneho plnenia dlhu sa jedná o plnenie v splátkach a platby dlžníka sa započítavajú podľa dohody zmluvných strán. Naproti tomu, po predčasnom vyhlásení splatnosti úveru sa už nejedná o plnenie v splátkach, nakoľko dohoda o plnení dlhu v splátkach nie je v platnosti, a každé peňažné plnenie dlžníka je potrebné prioritne započítať na istinu dlhu v zmysle ust. § 566 ods. 2 OZ.

8. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením s obsahom písomných podaní strán sporu a založených listinných dôkazov, najmä so zmluvou o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 20.02.2012, Všeobecnými obchodnými podmienkami, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 29.06.2019, výzvou zo dňa 26.03.2019, zmluvou o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE zo dňa 24.06.2019, prílohou č. 1 k zmluve, pokusom o zmier zo dňa 22.11.2019, poštovým podacím hárkom, výpisom z úverového účtu žalovaného, ako aj s obsahom celého spisového materiálu a zistil nasledovný skutkový a právny stav.

9. Zo Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 20.02.2012 vyplýva, že Slovenská sporiteľňa, a.s. ako banka poskytla žalovanému ako dlžníkovi spotrebný úver bezúčelový vo výške 5.000,- Eur s fixnou úrokovou sadzbou vo výške 16,90 %. Dlžník sa zaviazal úver splácať v 72 mesačných splátkach po 121,37 Eur splatných 20. dňa v mesiaci, Ročná percentuálna miera nákladov bola v zmluve uvedená vo výške 20,90 %, priemerná hodnota RPMN 18,77% a konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na 20.02.2018. Celková čiastka spojená s úverom bola vo výške 8.439,56 Eur. V Zmluve o splátkovom úvere časť I., článok I., bod 10. sa uvádza, že ak dôjde k akémukoľvek prípadu porušenia, napr. v prípade nesplácania pohľadávky riadne a včas je banka oprávnená postupovať v súlade s úverovými podmienkami, VOP a všeobecne záväznými právnymi predpismi, najmä je oprávnená požadovať zaplatenie úrokov z omeškania, vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky, postúpiť pohľadávku, uplatniť si svoje práva na rozhodcovskom súde, na všeobecnom súde, vymáhať pohľadávku formou exekučného konania, poskytnúť informácie o tejto skutočnosti do spoločného registra bankových informácií.

10. Zo Zmluvy o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE zo dňa 24.06.2019 vyplýva, že Slovenská sporiteľňa, a.s. ako postupca postúpila spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803 ako postupníkovi pohľadávky uvedené a špecifikované v Prílohe č. 1 k Zmluve.

11. Z Prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE zo dňa 24.06.2019 vyplýva, že predmetom postúpenia je pohľadávka číslo účtu XXXXXXXXXXXX, názov O. Č., V.Č.. XXXXXXXXXXXX, dátum uzavretia úverovej zmluvy 20.02.2012, splatnosť 20.02.2018, poskytnutá suma 5.000,- Eur, zostatok pohľadávky 2.771,41 Eur, istina celkom 2.096,13 Eur, počet dní omeškania 483, dátum poslednej úhrady 20.02.2018, zosplatnenie dátum 20.02.2018.

12. Z Oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 29.06.2019 vyplýva, že Slovenská sporiteľňa, a.s. ako postupca oznámila žalovanému, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE uzatvorenej dňa 24.06.2019 postúpila pohľadávku žalobcovi ako postupníkovi.

13. Z výzvy k úhrade zo dňa 26.03.2019 vyplýva, že právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy 2.656,29 Eur, nakoľko je v omeškani so splácaním pohľadávky ku dňu 26.03.2019 viac ako tri mesiace. Zároveň sa vo výzve uvádza, že v prípade ak dlžnú sumu neuhradí, bude banka oprávnená postúpiť pohľadávku tretej osobe.

14. Žalovaný na pojednávaní počas výsluchu nevedel uviesť, či mu zo strany právneho predchodcu žalobcu bolo doručené oznámenie o postúpení. Doposiaľ nenamietal tú skutočnosť, že právny nástupca nie je žalobcom, nakoľko tomu nerozumie. Pripustil, že mu občas boli oznámenia o dlhu alebo meškaní splátky doručované. Všetko mu bolo strhávané z účtu, nakoľko mu tam chodila výplata. Nevedel uviesť, či mu bola doručená výzva zo strany právneho predchodcu žalobcu o možnosti postúpenia pohľadávky. Zaujímal sa o to, či bol jeho úver ukončený, čo mu potvrdili na pobočke v banke niekedy v marci až apríli 2018. Niekedy v máji mu bolo doručené oznámenie o dlžnej sume. Opätovne bol na pobočke banky, asi aj s listom, z ktorého zistil, že je dlžný vysokú sumu. Na pobočke mu informácie nevedeli poskytnúť.

15. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o splátkovom úvere (ďalej len „Obchodný zákonník“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

16. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o splátkovom úvere (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

17. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

18. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy (ďalej len „ZoSÚ“), tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

21. Podľa § 1 ods. 2 ZoSÚ, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

22. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

23. Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

24. Podľa § 92 ods. 8 zákona číslo 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta, týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka

zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

25. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

26. Na základe vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že Slovenská sporiteľňa, 20.02.2012 zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej medzi nimi vznikol záväzkový vzťah, obsahom ktorého bol záväzok Slovenskej sporiteľne a.s. poskytnúť žalovanému úver v dojednanej výške a záväzok žalovaného tento vrátiť v splátkach a zaplatiť úroky a dohodnuté poplatky. Konečná splatnosť úveru bola dojednaná na deň 20.02.2018. Žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím podľa zmluvy porušil svoju povinnosť. Právny predchodca žalobcu výzvou zo dňa 26.03.2019 vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 2.656,29 Eur, nakoľko jeho pohľadávka voči banke je splatná v celom rozsahu a je v omeškaní so splácaním viac ako tri mesiace. Následne zmluvou o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE zo dňa 24.06.2019 právny predchodca žalobcu predmetnú pohľadávku postúpil na žalobcu a zároveň listom zo dňa 29.06.2019 túto skutočnosť oznámil žalovanému.

27. Predmetnú zmluvu o splátkovom úvere súd posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú, a to s poukazom na § 52 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Právny predchodca žalobcu ako dodávateľ v danom prípade pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Právny vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným sa spravuje ustanoveniami Občianskeho zákonníka a právnymi predpismi, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka) aj napriek tomu, že žalobca uviedol v návrhu, že zmluva obsahuje všetky znaky a náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 až § 507 Obchodného zákonníka. V danom prípade ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, na ktorú sa subsidiárne vzťahuje Občiansky zákonník a zákon č. 483/2001 Z.z. o bankách.

28. Súd sa v konaní najskôr zaoberal vecnou legitimitáciou sporových strán. Preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitimitáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiadna zo strán konania nenamieta. Vecnou legitimitáciou je stav vyplývajúci z hmotného práva, kedy žalobca ako strana sporu civilného súdneho konania je subjektom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide, ktorý je aktívne vecne legitimovaný a na druhej strane je žalovaný, ktorý je subjektom hmotnoprávnej povinnosti, ktorý je pasívne vecne legitimovaný.

29. Je potrebné zdôrazniť, že záväzkový vzťah, ktorý je predmetom konania je bankový úver, ktorý na rozdiel od úverov, napr. od nebankových spoločností, je regulovaný aj špeciálnou právnou úpravou zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách. V danom prípade je nesporné, že na žalobcu bola postúpená pohľadávka z bankového úveru, preto postúpenie pohľadávky z banky na „inú osobu“, a to aj osobu, ktorá nie je bankou, je možné realizovať len v súlade s § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách. Aj keď na postúpenie pohľadávky vo všeobecnosti je potrebné aplikovať ustanovenie § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka, pri bankových úveroch je potrebné aplikovať aj § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v súvislosti s platnosťou postúpenia pohľadávky ako i identifikáciou predmetu zmluvy o postúpení pohľadávky. Tiež je nutné dodať, že v prípade bankových úverov § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách poskytuje dlžníkom zákonnú ochranu pred zhoršením ich situácie v záväzkovom právnom vzťahu z bankového úveru. Zákonné ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách hneď v prvej časti prvej vety totiž vyžaduje písomnú výzvu banky klientovi, ktorý je nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len

časti svojho peňažného záväzku a táto výzva je potom jedným zo zákonných predpokladov platného postúpenia pohľadávky z banky na inú osobu. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť súčasne splnené v čase postúpenia pohľadávky. Pripustením opačnej argumentácie by bolo nevyhnutné dospieť k záveru, že banka takýmto spôsobom môže postúpiť akýkoľvek „živý“ (nesplatný) úver po uplynutí relatívne krátkej doby v porovnaní s dobou, na ktorú sa úverové vzťahy bežne uzatvárajú, na akýkoľvek subjekt, ktorého činnosť nespadá v zmysle zákona o bankách pod dohľad NBS, čo by bolo v rozpore s účelom zákona o bankách a viedlo by k vytvoreniu právne neúnosného stavu, kedy by sa spotrebiteľia vstupujúci do zmluvného vzťahu s bankou neočakávane ocitli v zmluvnom vzťahu s iným - nebankovým subjektom.

30. Z uvedeného teda jednoznačne vyplýva, že predmetom postúpenia z banky na nebankovú spoločnosť môžu byť len splátky úveru, ktoré sú nepretržite viac ako 90 dní po lehote splatnosti. Zároveň musí byť splnená aj podmienka, že banka písomne vyzve svojho klienta na úhradu peňažného záväzku, s ktorým bol v omeškaní nepretržite 90 dní, keďže z vyššie citovaného ustanovenia zákona o bankách vyplýva, že predmetom postúpenia z banky na nebankovú spoločnosť môžu byť len splátky úveru, ktoré sú nepretržite viac ako 90 dní po lehote splatnosti. Potom možno konštatovať, že podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je postúpenie zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka (napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/26/2017 zo dňa 28.03.2018). Obdobný právny názor bol prezentovaný aj v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018, v zmysle ktorého v prípade, ak by neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 prvá veta zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, jednalo by sa o postúpenie v rozpore so zákonom (v tomto prípade zákona o bankách), kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka vylúčené/zakázané. Išlo by teda o neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Následkom postupu pohľadávky, ohľadom ktorej nie je cesia podľa § 525 Občianskeho zákonníka alebo podľa osobitných predpisov dovolená, je absolútna neplatnosť postupnej zmluvy pre jej rozpore so zákonom (§39 OZ), pričom na absolútnu neplatnosť postúpenia musí prihliadnuť súd aj bez námietky, z úradnej povinnosti. Ak teda dôjde k postúpeniu pohľadávky, ohľadom ktorej to zákon vylučuje, ide o cesiu neplatnú ex tunc a jej neplatnosť nie je možné zhojiť.

31. Súd mal vykonaným dokazovaním za nesporne preukázané, že právny predchodca žalobcu listom zo dňa 26.03.2019 adresovaným žalovanému, vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy, nakoľko pohľadávka zo zmluvy je splatná v celom rozsahu a žalovaný je v omeškaní viac ako tri mesiace. Zároveň vo výzve uviedol, že výška pohľadávky ku dňu 26.03.2019 predstavuje sumu 2.656,29 Eur a v prípade neuhradenia dlžnej sumy, je právny predchodca žalobcu (banka) oprávnený postúpiť pohľadávku tretej osobe. Odoslanie ani doručenie písomnej výzvy, ale žalobca v konaní nepreukázal. Spolu so žalobou nepredložil žiadne listiny (doručenka, podací hárok), ktoré by preukazovali odoslanie a doručenie písomnej výzvy právneho predchodcu žalobcu (banky) žalovanému. K preukázaniu svojej aktívnej legitímácie žalobca navrhol vykonať len výsluch žalovaného, z ktorého podľa názoru súdu nevyplývalo, že by právny predchodca žalobcu pred postúpením pohľadávky na žalobcu postupoval v súlade s ustanovením § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách. Žalovaný pri svojej výpovedi pripustil, že mu bolo niečo zo strany banky doručované, avšak nevedel uviesť kedy. Tu súd pripomína, že dôkazné bremeno na preukázanie aktívnej vecnej legitímácie leží na žalobcovi. Navyše dátum vyhotovenia výzvy dňa 26.03.2019 a dátum postúpenia predmetnej pohľadávky dňa 24.06.2019 delí od seba presne 90 dní, pričom ak predmetnú výzvu žalobca zasielal žalovanému, tak od doručenia takejto výzvy nemohlo uvedených 90 dní uplynúť. Žalobca preto nepreukázal, že by žalovaný bol na úhradu pohľadávky vyzvaný v súlade s ustanovením § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách. Ak je pre platnosť postúpenia v týchto prípadoch potrebné splniť určité podmienky, ako napr. tie uvedené v citovanom ustanovení § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, je postupca v súdnom konaní, v ktorom takto postúpenú pohľadávku uplatňuje, povinný v zmysle ustanovenia § 132 ods. 1 CSP tvrdiť a dokázať predpoklady svojej aktívnej legitímácie, teda okrem iného aj splnenie podmienok platného postúpenia. Z uvedeného potom vyplýva, že Slovenská sporiteľňa, a.s. ako právny predchodca žalobcu (banka) ako postupca postúpila žalobcovi ako nebankovému subjektu splatnú pohľadávku, s ktorou bol žalovaný, avšak žalobca nepreukázal, že právny predchodca žalobcu ako banka žalovaného písomne vyzval na zaplatenie peňažného záväzku, s ktorým bol žalovaný nepretržite dlhšie ako 90

kalendárnych dní v omeškaní. Nebol teda preukázaný základný, zákonom vyžadovaný, predpoklad platného postúpenia predmetnej pohľadávky na žalobcu. Zmluva o postúpení pohľadávok uzavretá medzi Slovenskou sporiteľňou a.s. a žalobcom je tak v rozpore s ustanovením § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, a teda v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka neplatná. Z uvedených dôvodov tak žalobca nemohol platne nadobudnúť žalovanú pohľadávku s príslušenstvom, a teda nemohol vstúpiť do práv veriteľa a súčasne nebol oprávnený požadovať od žalovaného ako dlžníka z predmetnej úverovej zmluvy uspokojenie žalovanej pohľadávky.

32. Záverom súd dodáva, že je povinnosťou banky najskôr klienta vyzvať na úhradu peňažného záväzku, pri ktorom je v omeškaní a v prípade, ak po tejto výzve dlhšie ako 90 kalendárnych dní klient neuhradí peňažný záväzok, je banka oprávnená postúpiť pohľadávku na tretiu osobu, ktorá nie je bankou. V prípade, ak by po uplynutí 90 dní klient svoj peňažný záväzok s príslušenstvom uhradil, ak ide o peňažný záväzok, s ktorým je v omeškaní dlhšie ako 1 rok, môže banka aj napriek tejto úhrade pohľadávku postúpiť. Všeobecne však platí, že vo všetkých prípadoch musí predchádzať písomná výzva na úhradu.

33. Súd v ďalšom podporne poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Trnave sp.zn. 24Co/69/2018 zo dňa 14.11.2018, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp.zn. 10Co/294/2017 zo dňa 11.09.2018, ako aj rozsudok Krajského súdu v Trnave sp.zn. 9CoCsp/33/2020 zo dňa 29.09.2020, v ktorých sa odvolací súd zaoberal obdobnou situáciou, teda postúpením pohľadávky z banky na nebanku a následnou aktívnou legitímáciou žalobcu (postupníka).

34. Nemožno dať za pravdu žalobcovi, že otázka či došlo k postúpenou pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu je otázkou skutkovou a keďže žalovaný nepoprel žiadne zo skutkových tvrdení žalobcu v zmysle § 151 CSP je táto skutočnosť nespornou. Súd v tomto smere poukazuje svoje závery uvedené v bode 28. tohto rozsudku, kde už uviedol, že legitímáciou sporových strán sa súd zaoberá ex offo, teda aj bez toho, aby niektorá zo strán sporu túto skutočnosť namietala. Aj napriek tomu, že žalovaný, že žalovaný vyslovene nedostatok aktívnej legitímácie nenamietal, súd sa aktívnou legitímáciou a s tým súvisiacou platnosťou postúpenia žalovanej pohľadávky právnym predchodcom žalobcu na žalobcu musel zaoberať z úradnej moci.

35. Ďalšie tvrdenia žalobcu nepovažoval súd za relevantné a týmto sa už nezaoberal, nakoľko mal za to, že žalobca v konaní neuniesol dôkazné bremeno a nepreukázal svoju aktívnu vecnú legitímáciu.

36. Vzhľadom na vyššie uvedené, súd žalobu žalobcu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietol pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.

37. Podľa § 251 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

38. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

39. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

40. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

41. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, keď plne úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu (100% trov konania), pretože žalobu žalobcu súd zamietol v celom rozsahu. Súd nezistil žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by mohol výnimočne postupovať v zmysle § 257 CSP, tieto neboli tvrdené ani stranami počas konania. O výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 355 ods. 1 CSP, § 357 písm. m) CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z.).